

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) 2020/1507

z dne 16. oktobra 2020

o izvajanju člena 9 Uredbe (ES) št. 1183/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1183/2005 z dne 18. julija 2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo ⁽¹⁾, in zlasti člena 9(5) Uredbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 18. julija 2005 sprejel Uredbo (ES) št. 1183/2005.
- (2) Odbor Varnostnega sveta Združenih narodov, ustanovljen na podlagi Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1533 (2004), je 19. avgusta 2020 spremenil uvrstitve na seznam za dve osebi in tri subjekte, za katere veljajo omejevalni ukrepi.
- (3) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 1183/2005 bi bilo treba zato ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1183/2005 se spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. oktobra 2020

Za Svet
Predsednik
M. ROTH

⁽¹⁾ UL L 193, 23.7.2005, str. 1.

PRILOGA

I. V Prilogi I k Uredbi (ES) št. 1183/2005 se v delu (a) (seznam oseb iz člena 2 in 2a) vnosi v zvezi s spodaj navedenimi osebami nadomestijo z naslednjimi vnosi:

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkcija: Glavni poveljnik, Obramba Konga Nduma, skupina Mayi Mayi Sheka.

Datum rojstva: 4. april 1976.

Kraj rojstva: Walikale, teritorij Walikale, Demokratična republika Kongo.

Državljanstvo: Demokratična republika Kongo.

Naslov: Goma, Severni Kivu, Demokratična republika Kongo (v zaporu).

Datum uvrstitve na seznam ZN: 28. november 2011.

Druge informacije: 26. julija 2017 se je predal MONUSCO in od takrat je v priporu kongovskih oblasti. Sodijo mu za vojne zločine, zločine proti človeštvu in sodelovanje v uporniškem gibanju, sodni proces pred vojaškim sodiščem v Gomi pa se je začel novembra 2018. Spletna povezava do posebnega obvestila Interpola in Varnostnega sveta ZN: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Dodatne informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil Odbor za sankcije:

Ntabo Ntaberi Sheka, glavni poveljnik političnega krila skupine Mayi Mayi Sheka, je politični vodja kongovske oborožene skupine, ki ovira razoroževanje, demobilizacijo oziroma ponovno vključevanje borcev. Skupina Mayi Mayi Sheka je kongovska milica z bazo na teritoriju Walikale v vzhodnem delu DR Kongo. Skupina Mayi Mayi Sheka je izvedla napade na rudnike v vzhodnem delu DR Kongo ter prevzela rudnike Bisiye in jih odvzela lokalnim prebivalcem. Ntabo Ntaberi Sheka je tudi huje kršil mednarodno pravo z dejanji, katerih tarča so bili otroci. V obdobju od 30. julija do 2. avgusta 2010 je Ntabo Ntaberi Sheka načrtoval in naročil več napadov na teritoriju Walikale, da bi kaznoval lokalne prebivalce, ki naj bi sodelovali s kongovskimi vladnimi silami. V napadih so bili otroci posiljeni in ugrabljeni za opravljanje prisilnega dela, deležni pa so bili okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja. Milica Mayi Mayi Sheka tudi prisilno rekrutira dečke in na podlagi rekrutiranja zadržuje otroke v svojih vrstah.

30. Bosco TAGANDA

(tudi: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) Lydia, (ko je bil del APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (klicni znak), g) Romeo (klicni znak), h) Major)

Naslov: Haag, Nizozemska (od junija 2016).

Datum rojstva: leta 1973 ali 1974.

Kraj rojstva: Bigogwe, Ruanda.

Državljanstvo: Demokratična republika Kongo.

Naslov: Haag, Nizozemska.

Datum uvrstitve na seznam ZN: 1. november 2005.

Druge informacije: Rojen v Ruandi; v otroštvu se je preselil v Nyamitabo na teritoriju Masisi v Severnem Kivuju. Po mirovnih sporazumih v provinci Ituri s predsedniškim odlokom 11. decembra 2004 imenovan za brigadnega generala FARDC. Pred tem načelnik štaba CNDP, po aretaciji Laurenta Nkunde januarja 2009 pa vojaški poveljnik CNDP. Od januarja 2009 de facto namestnik poveljnika na čelu zaporednih operacij proti FDLR „Umoja Wetu“, „Kimia II“ in „Amani Leo“ v Severnem in Južnem Kivuju. Marca 2013 je vstopil v Ruando in se 22. marca prostovoljno predal uradnikom MKS v Kigaliju. Premeščen v MKS v Haagu na Nizozemskem. MKS je 9. junija 2014 proti njemu potrdilo 13 obtožb za vojni zločin in pet obtožb za zločin proti človeštvu; sojenje se je začelo septembra 2015. MKS ga je 8. julija 2019 spoznalo za krivega 18 obtožb za vojne zločine in zločine proti človeštvu, storjenih v provinci Ituri v letih 2002 in 2003. 7. novembra 2019 je bil obsojen na skupno 30 let zopora. Pritožil se je na obsodbo in kazen. Spletna povezava do posebnega obvestila Interpola in Varnostnega sveta ZN: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Dodatne informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil Odbor za sankcije:

Bosco Taganda je imel kot vojaški poveljnik UPC/L politični vpliv, obvladoval in nadzoroval je dejavnosti sil UPC/L, ene od oboroženih skupin in milic iz odstavka 20 Resolucije 1493 (2003), ki je vpletena v trgovino z orožjem, s čimer krši embargo na orožje. Decembra 2004 je bil imenovan za generala FARDC, vendar napredovanja ni sprejel, zato ni bil vključen v FARDC. Po podatkih Urada PPGS za otroke v oboroženih spopadih je bil v letih 2002 in 2003 odgovoren za rekrutiranje in uporabo otrok v provinci Ituri, v letih od 2002 do 2009 pa je imel neposredno in/ali poveljniško odgovornost za 155 primerov rekrutiranja in uporabe otrok v Severnem Kivuju. Kot načelnik štaba CNDP je imel neposredno in poveljniško odgovornost za pokol v Kiwanji novembra 2008.

Rojen v Ruandi; v otroštvu se je preselil v Nyamitabo na teritoriju Masisi v provinci Severni Kivu. Junija 2011 je prebival v Gomi in bil lastnik velikih kmetij na območju Ngungu na ozemlju Masisi v provinci Severni Kivu. Po mirovnih sporazumih v provinci Ituri je bil s predsedniškim odlokom 11. decembra 2004 imenovan za brigadnega generala FARDC. Bil je načelnik štaba CNDP, po aretaciji Laurenta Nkunde januarja 2009 pa vojaški poveljnik CNDP. Od januarja 2009 je bil de facto namestnik poveljnika na čelu zaporednih operacij proti FDLR „Umoja Wetu“, „Kimia II“ in „Amani Leo“ v provincah Severni in Južni Kivu. Marca 2013 je vstopil v Ruando, 22. marca se je prostovoljno predal uradnikom MKS v Kigaliju in bil nato premeščen v MKS v Haagu na Nizozemskem. MKS je 9. junija 2014 proti njemu potrdilo 13 obtožb za vojne zločine in pet obtožb za zločine proti človeštvu. Sojenje se je začelo septembra 2015.

II. I. V Prilogi I k Uredbi (ES) št. 1183/2005 se v delu (b) (seznam subjektov iz člena 2 in 2a) vnosi v zvezi s spodaj navedenimi subjekti nadomestijo z naslednjimi vnosi:

1. ADF (ZAVEZNIŠKE DEMOKRATIČNE SILE)

(tudi: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; b) Zavezniške demokratične sile (ADF)/ Nacionalna vojska za osvoboditev Ugande (NALU); c) NALU)

Naslov: provinca Severni Kivu, Demokratična republika Kongo.

Datum uvrstitve na seznam ZN: 30. junij 2014.

Druge informacije: ustanovitelj in vodja ADF Jamil Mukulu je bil aprila 2015 aretiran v Dar es Salaamu v Tanzaniji. Nato je bil julija 2015 izgnan v Kampalo v Ugandi. Junija 2016 je bil Mukulu domnevno v policijskem priporu in je čakal na sojenje. Seka Baluku je nasledil Jamila Mukuluja kot generalni vodja ADF. Kot je v svojih poročilih večkrat poudarila skupina strokovnjakov ZN za DR Kongo (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482), so ADF, med drugim pod vodstvom Seke Balukuja, vedno znova izvajale napade na civiliste, jih pobijale in pohabljevale, posiljevale in izvajale drugo spolno nasilje, ugrabljale, tudi otroke, izvedle pa so tudi napade 12. in 24. februarja 2019 na vasi in zdravstvene ustanove, zlasti v Mamovi na ozemlju Beni, ter 5. decembra 2019 in 30. januarja 2020 v Mantumbiju na ozemlju Beni, vsaj od leta 2015 pa tudi nenehno novačijo in uporabljajo otroke med napadi ali za prisilno delo na ozemlju Beni v DR Kongo. Spletna povezava do posebnega obvestila Interpola in Varnostnega sveta ZN: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatne informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil Odbor za sankcije:

Zavezniške demokratične sile (ADF) so nastale leta 1995 in se nahajajo na goratem mejnem območju med Demokratično republiko Kongo in Ugando. V končnem poročilu skupine strokovnjakov Združenih narodov za Demokratično republiko Kongo (GoE) za leto 2013, ki povzema izjave ugandskih uradnikov in virov pri ZN, je bilo leta 2013 na severovzhodnem delu teritorija Beni province Severni Kivu blizu meje z Ugando po ocenah nameščenih od 1 200 do 1 500 oboroženih borcev ADF. Isti viri ocenjujejo, da je v ADF skupaj (tudi z ženskami in otroki) med 1 600 in 2 500 članov. Zaradi vojaške ofenzive oboroženih sil Konga (FARDC) in misije Združenih narodov za stabilizacijo Demokratične republike Kongo (MONUSCO) v letih 2013 in 2014 so se borci ADF razpršili po številnih manjših bazah, ženske in otroke pa namestili na območja zahodno od Benija ter vzdolž meje med provincama Ituri in Severni Kivu. Vojaški poveljnik ADF je Hood Lukwago, vrhovni vodja pa Jamil Mukulu, proti kateremu so že bile izrečene sankcije.

ADF resno kršijo mednarodno pravo in Resolucijo varnostnega sveta Združenih narodov 2078 (2012), tudi z dejanji, ki so naštetja v nadaljevanju.

ADF rekrutirajo in uporabljajo otroke vojake ter s tem kršijo veljavno mednarodno pravo (Resolucija varnostnega sveta Združenih narodov, odstavek 4(d)).

V končnem poročilu GoE za leto 2013 je navedeno, da se je skupina pogovarjala s tremi nekdanjimi borci ADF, ki so leta 2013 pobegnili ter opisali, kako skavti ADF v Ugandi skušajo zvabiti ljudi v DR Kongo z lažnimi obljubami o zaposlitvi za odrasle in brezplačnem izobraževanju za otroke, nato pa jih prisilijo, da se pridružijo ADF. V poročilu GoE je tudi

navedeno, da so nekdanji borci ADF skupini GoE povedali, da so v skupinah usposabljanja pri ADF običajno odrasli moški in fantje; dva od fantov, ki sta iz ADF pobegnila leta 2013, pa sta za GoE izjavila, da sta imela v okviru ADF vojaško usposabljanje. V poročilu GoE je tudi opis usposabljanja ADF, ki ga je podal „nekdanji otrok vojak pri ADF“.

V končnem poročilu GOE za leto 2012 je navedeno, da so med rekruti ADF tudi otroci, kar je ponazorjeno s primerom skavta ADF, ki so ga ugandske oblasti na poti v DR Kongo julija 2012 ujele v Kaseseju, skupaj s šestimi mladeniči.

Poseben primer tega, kako ADF rekrutirajo in uporabljajo otroke, lahko najdemo v pismu z dne 6. januarja 2009, ki ga je nekdanja direktorica organizacije Human Rights Watch za Afriko Georgette Gagnon poslala nekdanjemu ministru za pravosodje Ugande Kiddhuju Makubuyuju, v katerem je navedla, da so ADF leta 2000 ugrabile tedaj devetletnega dečka z imenom Bushobozi Irumba. Za borce ADF je moral opravljati prevoze in druge storitve.

Poleg tega je „The Africa Report“ poročal o domnevah, da naj bi ADF kot vojake rekrutirale otroke že od desetega leta starosti dalje, pri čemer se je skliceval na govorca ugandskih sil ljudske obrambe (Uganda People's Defence Force – UPDF), ki je dejal, da so UPDF iz tabora za usposabljanje na otoku Buvuma na jezeru Victoria rešile 30 otrok.

ADF so tudi večkrat zagrešile kršitve na področju mednarodnih človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, in sicer zoper ženske ter otroke, vključno z uboji, pohabljanjem in spolnim nasiljem (Resolucija varnostnega sveta Združenih narodov, odstavek 4(e)).

V končnem poročilu GoE za leto 2013 je navedeno, da so ADF napadle številne vasi, zaradi česar je več kot 66 000 ljudi zbežalo v Ugando. Zaradi teh napadov je obširno območje zdaj neposeljeno, od tedaj pa ga prek ugrabitev in ubojev ljudi, ki se vračajo nazaj v svoje vasi, nadzorujejo ADF. Med julijem in septembrom 2013 so ADF na območju Kamango obglavile najmanj pet ljudi, ustrelile več drugih ter jih še ducate ugrabile. Ta dejanja so lokalno prebivalstvo močno prestrašila in ljudi odvrnila od tega, da bi se vrnili na svoje domove.

Global Horizontal Note, mehanizem spremljanja in poročanja o hudih kršitvah zoper otroke v oboroženih spopadih, je delovni skupini Varnostnega sveta za otroke v oboroženih spopadih (Working Group on Children and Armed Conflict – CAAC) poročal, da so bile v obdobju poročanja, tj. med oktobrom in decembrom 2013, ADF odgovorne za 14 od 18 dokumentiranih otroških žrtev, med drugim za incident 11. decembra 2013 na teritoriju Beni v Severnem Kivuju, ko so ADF napadle vas Musuku in pri tem ubile 23 ljudi, med njimi 11 otrok (tri deklice in osem dečkov) v starosti od dveh mesecev do 17 let. Vse žrtve, vključno z otrokoma, ki sta napad preživela, so bile hudo iznakažene z mačetami.

V poročilu generalnemu sekretarju iz marca 2014 o spolnem nasilju, povezanem s konflikti, so „Zavezniške demokratične sile – Nacionalna vojska za osvoboditev Ugande (ADF/NALU)“ navedene na seznamu „strani, za katere se upravičeno domneva, da izvajajo ali so odgovorne za posilstva ali druge oblike spolnega nasilja v oboroženih spopadih“.

ADF so sodelovale tudi v napadih na pripadnike mirovnih sil MONUSCO (Resolucija Varnostnega sveta Združenih narodov, odstavek 4(i)).

Tudi misija Organizacije Združenih narodov za stabilizacijo Demokratične republike Kongo (MONUSCO) je poročala, da so ADF izvedle vsaj dva napada na pripadnike mirovnih sil MONUSCO. Najprej je bila 14. julija 2013 na cesti med Mbaujem in Kamangojem napadena patrulja MONUSCO. Ta napad je podrobno opisan v končnem poročilu GoE za leto 2013. Drugi napad se je zgodil 3. marca 2014. Z granatami so deset kilometrov od letališča Mavivi v Beniju napadli vozilo MONUSCO, pri čemer je bilo ranjenih pet pripadnikov mirovnih sil.

Ustanovitelj in vodja ADF Jamil Mukulu je bil aprila 2015 aretiran v Dar es Salaamu v Tanzaniji. Nato je bil julija 2015 izgnan v Kampalo v Ugandi. Junija 2016 je bil v policijskem priporu in je čakal na sojenje.

7. MACHANGA LTD

Naslov: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum uvrstitve na seznam ZN: 29. marec 2007.

Druge informacije: podjetje za izvoz zlata (direktorja: Rajendra Kumar Vaya in Hirendra M. Vaya). Leta 2010 je banka Nova Scotia Mocatta (VB) zamrznila premoženje Machange na računu Emirates Gold. Lastnika Machange sta bila še naprej vpletena v nakupovanje zlata iz vzhodnega dela DR Kongo. Podjetje Machanga Ltd je letno poročilo nazadnje predložilo leta 2004 in je bilo po navedbah oblasti Republike Ugande uvrščeno na seznam podjetij z „neaktivnim statusom“. Spletna povezava do posebnega obvestila Interpola in Varnostnega sveta ZN: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatne informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil Odbor za sankcije:

Podjetje Machanga je kupovalo zlato v okviru rednega poslovanja s trgovci v DR Kongo, ki so tesno povezani z milicami. To pomeni „zagotavljanje pomoči“ nezakonitim oboroženim skupinam in posledično kršitev embarga na orožje iz resolucij 1493 (2003) in 1596 (2005). Podjetje za izvoz zlata (direktorja: Rajendra Kumar Vaya in Hirendra M. Vaya). Leta 2010 je banka Nova Scotia Mocatta (VB) zamrznila premoženje Machange na računu Emirates Gold. Prejšnji lastnik Machange Rajendra Kumar in njegov brat Vipul Kumar sta bila še naprej vpletena v nakupovanje zlata iz vzhodnega dela DR Kongo.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Naslov: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Datum uvrstitve na seznam ZN: 29. marec 2007.

Druge informacije: podjetje za izvoz zlata. (Direktorji so Jamnadas V. LODHIA, znan tudi kot „Chuni“, in njegova sinova Kunal J. LODHIA in Jitendra J. LODHIA). Ugandski organi so januarja 2011 uradno obvestili Odbor za sankcije o tem, da je po oprostitvi davka finančnim holdingom Emirates Gold slednji poplačal dolg, ki ga je imel UCI pri Crane Bank v Kampali, in s tem dokončno zaprl svoj račun. Direktorji UCI so bili še naprej vpleteni v nakupovanje zlata iz vzhodnega dela DR Kongo. Podjetje Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd je letno poročilo nazadnje predložilo leta 2013 in je bilo po navedbah oblasti Republike Ugande uvrščeno na seznam podjetij z „neaktivnim statusom“. Spletna povezava do posebnega obvestila Interpola in Varnostnega sveta ZN: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatne informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil Odbor za sankcije:

UCI je kupovalo zlato v okviru rednega poslovanja s trgovci v DR Kongo, ki so tesno povezani z milicami. To pomeni „zagotavljanje pomoči“ nezakonitim oboroženim skupinam in posledično kršitev embarga na orožje iz resolucij 1493 (2003) in 1596 (2005). Podjetje za izvoz zlata. (Nekdanja direktorja: J.V. LODHIA, znan kot „Chuni“, in njegov sin Kunal LODHIA). Ugandski organi so januarja 2011 uradno obvestili Odbor za sankcije o tem, da je po oprostitvi davka finančnim holdingom Emirates Gold slednji poplačal dolg, ki ga je imel UCI pri Crane Bank v Kampali, in s tem dokončno zaprl svoj račun. Prejšnja lastnika UCI, J. V. Lodhia in njegov sin Kumal Lodhia sta bila še naprej vpletena v nakupovanje zlata iz vzhodnega dela DR Kongo.